

migawki

katalog

wystawa uczestników III edycji

Warszawa, czerwiec 2011 r.
Galeria o22 / Klubokawiarnia U Arystów

Czym są Migawki?

Nie mamy ambicji, żeby uczyć fotografii. Uczymy myśleć fotograficznie. Społeczny i reportażowy wymiar naszych zajęć sprawia, że skupiamy się na próbie zinterpretowania rzeczywistości w swój własny, autorski sposób. Chcemy opowiadać historie, dotykać tematów trudnych, odwiedzać miejsca mniej popularne, spoglądać z dystansem na siebie i na to, co wokół.

Gdy w październiku 2010 roku przeprowadzaliśmy rozmowy kwalifikacyjne do udziału w projekcie, nie interesowało nas, jaki ktoś ma staż, od ilu lat fotografuje i czy woli kliszę czy cyfrę. Nie pytaliśmy o ulubione obiektywy i nie zwracaliśmy uwagi na to, czy prezentowane przed nami zdjęcia są nieco niedoświetlone.

Szukaliśmy osób z określoną wrażliwością. Otwartych i uważnie patrzących na otoczenie. Szukaliśmy autorów, którym chcieliśmy pomóc w przygotowaniu własnego dokumentalnego projektu. Klasycznie: od pomysłu do realizacji.

Spotykaliśmy się kilka razy w miesiącu na konsultacjach. Pomagali nam fotografowie **JAN BRYKCZYŃSKI** i **ADAM PAŃCZUK** – ich rady były dla nas bezcenne. Rozmawialiśmy o ulubionych fotografach, oglądaliśmy filmy i albumy. Wraz z fotoedytorem **JERZYM NOGALEM** układaliśmy fotoreportaże i projektowaliśmy okładki magazynów. Byliśmy też na wspólnym reporterskim plenerze.

Zorganizowaliśmy również szereg otwartych spotkań z polskimi twórcami. Gościliśmy **CHRISTA NIEDENTHALA, WOJCIECHA WILCZYKA, TOMASZA SIKORĘ, ŁUKASZA TRZCIŃSKIEGO, NICOLASA GROSPIERRE'A, ALBERTA ZAWADĘ, KONDARA PUSTOŁĘ** oraz **MICHAŁA SZLAGĘ**. Premierę swoich islandzkich zdjęć miał u nas kolektyw Sputnik Photos (**RAFAŁ MILACH, AGNIESZKA RAYSS, JAN BRYKCZYŃSKI, ADAM PAŃCZUK, MICHAŁ ŁUCZAK, ANIA NAŁĘCKA, MARZENA MICHAŁEK**).

Po siedmiu miesiącach pracy kończymy trzecią edycję „Migawek”. Z przyjemnością przedstawiamy blisko dwadzieścia projektów dokumentalnych.

Polecamy zapamiętać te nazwiska.

Anna **Albin**

Działki

Ada **Banaszak**

Dowody miłości

Michał **Bielicki**

Dyżurni ruchu

Paulina **Czarnecka**

Warszawa

Dagmara **Czarnecka**

Ghost Town

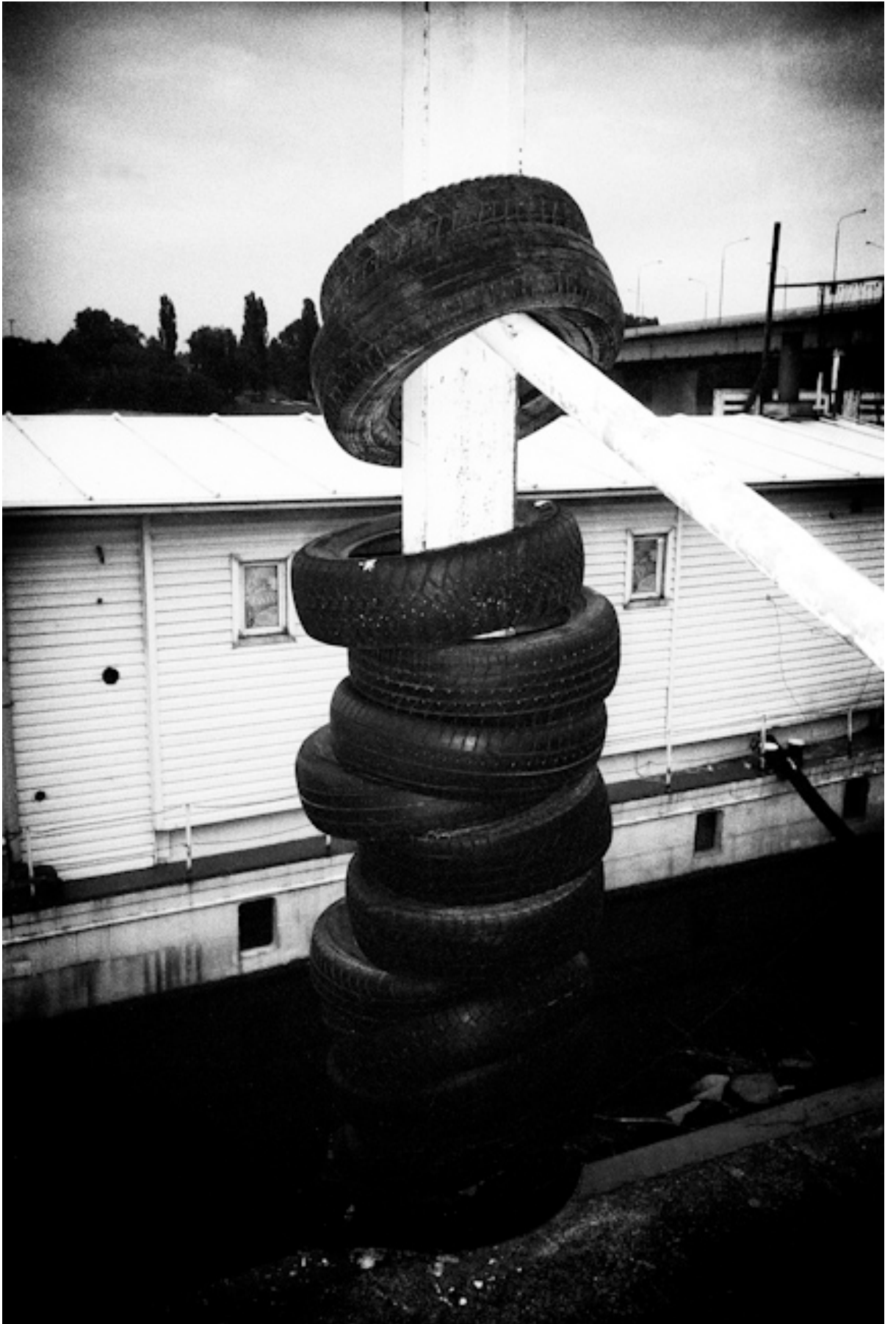

Warszawski Ursynów – metropolia surowej architektury blokowisk, parkingów oraz zatraconych kontaktów międzyludzkich. Gdy mieszkańcy udają się do pracy, blokowisko pustoszeje, zamieniając się w tytułowe „Miasto Duchów”.

Michał **Dąbrowski**

Pralnia

Kinga **llska**

Sposób na życie

Taki sposób na życie... nie wyobrażają sobie inaczej. Poznali się na squacie w Holandii mając po 19 lat. Paulina urodziła się w Polsce, Jay Low jest Holendrem. Już po półrocznej znajomości zechcieli budować wspólną przyszłość.

Ich marzeniem był dom położony z dala od miejskiego zgiełku. Pomysł ten po 5 latach pracy w Holandii udało się wcielić w rzeczywistość, którą od ubiegłego lata w pełni się delektują. Paulina nie wie, czy pragnie wiązać z „Polesiem” plany na całe życie, woli się skupić na najbliższych latach, ale potem kto wie? Możliwe, że zmienią miejsce zamieszkania. Chcą pozostać elastyczni.

To dopiero ich pierwszy rok na wsi. Pierwsze warzywa na malutkiej działce przy ich drewnianym domku. Jak na razie nie muszą wstawać wcześniej rano razem z „kurami”, nie mają poważnych wiejskich zobowiązań ale

już wkrótce to się zmieni. Jesienią planują wydzierżawić kawałek pola i postarać się o dotacje dla młodych rolników. W lipcu natomiast chcą mieć już pierwsze kury oraz pszczoły. To nie bunt ale jest w tej decyzji sporo odwagi, bo która młoda para w wieku 24 lat rezygnuje z budowania swojej kariery, z imprez i innych miejskich rozrywek na rzecz małej drewnianej chatki, toalety na dworze, braku pubów i życia na odosobnieniu?

Jay Low i Paulina są ludźmi młodymi, ambitnymi, z entuzjazmem patrzącymi na wyzwania, które przed nimi powstają. Porzucili strach przed niepewną przyszłością, który zwykle bliski jest „dzieciom” miasta, ciesząc się każdą, wspólnie przeżytą chwilą. Celem życia jest budowanie więzi z naturą i ze sobą nawzajem, gdyż są to dla nich wartości bezcenne.

Dorota **Kaczmarek**

Podobno to ja jestem tak jakby „trochę bez serca” i to okrutne co robię, pytając już najmłodsze dzieci niepełnosprawne o to, co chcą robić w przyszłości, czy też o czym marzą i jakie mają plany. Moje zainteresowanie tym tematem wyniknęło z faktu, iż ja sama jestem osobą niepełnosprawną ruchowo. Zarzut, który skierowano w moją stronę był ostatnim „głosem za” w mojej wewnętrznej debacie, czy podjąć się realizacji tego projektu, czy też nie.

Praca nad cyklem pt. „Fajnie jest dzwonić na alarm!” była dla mnie niezwykle uczącym i wartościowym doświadczeniem – uświadamiałam to sobie, z każdym kolejnym zrobionym zdjęciem.

Nie sądzę, by projekt ten był moją indywidualną zasługą. Na pewnym etapie jego realizacji poczułam, że współpracuję z grupą bardzo ciekawych, zarówno twardo stąpających po ziemi, jak i bujających w obłokach ludzi. Ludzi, o który jest ten cykl.

Między mną, a każdą z tych osób wywiązała się pewnego rodzaju nić porozumienia. Dotarło do mnie, jak duże znaczenie ma to, czego się podjęłam. W pewnym momencie to ciekawość i inicjatywa każdej z nich napędzała mnie do pracy, inspirowała i mobilizowała.

Tak niewyobrażalnie wielka jest potrzeba otwarcia się na osoby niepełnosprawne i chęć tworzenia nowego świata, w którym nie będzie miejsca na bariery.

Jednak, by mogło to nastąpić należy zburzyć pewien ciężący stereotyp myślenia, a tym samym otworzyć się na tematy dotyczące niepełnosprawności, w innym przypadku nadal będą budzić strach, który wywołuje ich ignorancje.

Jestem przekonana o tym, że „Fajnie jest dzwonić na alarm!” jest tego dobrym przykładem. Jest projektem przedstawiającym portrety bardzo silnych i autentycznych osób, ich pasje, plany, fantazje oraz marzenia. Marzenia, które przy odrobinie pomocy i wsparcia mają szansę się spełnić. W to wierzę!

Fajnie jest dzwonić na alarm!

Magdalena **Łuczyńska**

Sobota

Katarzyna **Maksymowicz**

Przedmieścia

Patrycja **Mic**

Andrzej Honczar, lat 35, narciarz biegowy - pasjonat związany z nartami od dziecka. Trzykrotny mistrz Wielkiej Brytanii w nartorolkach. Dotychczasowe sukcesy sportowe osiągał jako niezależny zawodnik, niezrzeszony w żadnym klubie - z wyboru. Marzy o Olimpiadzie Zimowej 2014 w Soczi - wszystkie jego działania ostatnich dwóch lat są skoncentrowane na tym celu. [...]

00:12 sek.

00:12 sekund to reportaż o marzeniach i ich realizacji za wszelką cenę.

Anna **Micińska**

Najwyższe piętra

Michał **Modlinger**

Przedmieścia

Maria **Nóżka**

Nie dotykać

[pracowniczki galerii przy swoich ulubionych dziełach sztuki]

Magdalena **Skupińska**

Paczki, pierogi, snow, Polanski...

[portrety obcokrajowców studiujących w Polsce]

Name: *Melisa Ataç* Origin: *Turkish* Age: *21*

What do you like about Warsaw? *You know how to have fun and drink!*

Weronika **Strobel**

Gil Perez – hiszpański żołnierz. Służył w filipińskiej Straży Obywatelskiej. 24 października 1593 roku zniknął z posterunku w Manili i pojawił się na głównym placu stolicy innej hiszpańskiej kolonii – Meksyku. Jeden z najstarszych, udokumentowanych przypadków teleportacji.

Perez towarzyszył mi przez całą podróż. Stał się myślą przewodnią, natarczywą, uzależniającą... może nawet przyjemną. Był fragmentem historii niepowiedzianej, dziejącej się nieprzerwanie. Pytałam. Tropiłam. Snułam się. Czasami zjawiałam się nie w tych miejscach i nie w tym czasie.

GIL PEREZ/Teleportacja

Patryk **Wiśniewski**

Dancehall

Daniel **Wymoczył**

Red Alert

[opuszczone miasto]

Marta **Zabłocka**

Kundel

Dopiero konfrontacja z otoczeniem wymaga (samo) określenia się. Tym niemniej płęć jest dla mnie niejasna.

Wystawa w przededniu otwarcia, 2.06.2011 r.

Migawki

Migawki powstają w ramach projektu **animatornia – przestrzeń działań społeczno-artystycznych** realizowanego przez Towarzystwo Inicjatyw Twórczych „e”.

Zadanie zostało zrealizowane dzięki wsparciu finansowemu Miasta Stołecznej Warszawy oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Miasto
Stołeczne
Warszawa

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Partnerzy:

Patroni medialni:

Organizacja:

Krzysztof Pacholak, Daniel Chrobak

Współpraca:

Krzysztof Kowalski

Katalog:

Krzysztof Pacholak

Wystawa w przededniu otwarcia, 2.06.2011 r.

